

Sygn. akt : VU 410/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 7 lutego 2013 roku

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 7 lutego 2013 roku znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy A. M. prawo do emerytury od dnia 29 stycznia 2013 roku,

II. stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Sygn. akt VU 410/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 7 lutego 2013r., po rozpoznaniu wniosku z 29 stycznia 2013r. odmówił A. M. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że A. M. nie spełnia wymienionych warunków, ponieważ udowodnił jedynie 24 lata, 11 miesięcy i 12 dni okresów składkowych wobec wymaganych 25 lat oraz 12 lat, 5 miesięcy i 13 dni okresów pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Zakład podał, że nie zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach zatrudnienia:

- od 1 grudnia 1979r. do 20 września 1980r. w (...) SA - gdyż wykonywał wówczas prace na dwóch stanowiskach tj. monter-konserwatora i kierowcy

- od 22 września 1980r. do 1 marca 1985r. w Zakładach (...) w L., gdyż wnioskodawca nie przedstawił zaświadczenia o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. M. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że w okresie zatrudnienia w (...) w L. od 22 września 1980r. do 1 marca 1985 wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3, 5 tony. Na udowodnienie tych okoliczności wskazał świadectwo pracy i zeznania dwóch świadków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Przyznał, iż wnioskodawca ma wymagany 25-letni okres składkowy i nieskładkowy. Podtrzymał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji, iż wnioskodawca nie ma wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Zaś przedłożone przez ubezpieczonego dokumenty nie potwierdzają w sposób prawidłowy charakter wykonywanej pracy w (...) w L..

Sąd ustalił:

Wnioskodawca A. M. urodził się (...) w dniu (...). ukończył 60 lat. Na dzień 1 stycznia 1999r. ma 25 lat i 1 dzień okresów składkowych oraz 12 lat, 5 miesięcy i 13 dni okresów pracy w szczególnych warunkach. Ponadto nie jest członkiem OFE.

(bezsporne)

Wnioskodawca był zatrudniony w Zakładach (...) w L. od 22 września 1980r. do 1 marca 1985r. na stanowisku kierowcy. Uprawnienia do kierowania samochodami kategorii C uzyskał w okresie odbywania służby wojskowej w latach 1973-1974.

Dowody:

- akta osobowe: podanie o przyjęcie do pracy k.1, umowa o pracę k.5, świadectwo pracy k.10, życiorys k.2,

Zakłady (...) w L. w tym okresie miały ok. 40 samochodów ciężarowych, 8 ciągników, 4 samochody dostawcze. Samochodami dostawczymi i ciągnikami kierowali inni kierowcy. Wnioskodawca w okresie tego zatrudnienia przewoził, opakowania, wyprodukowane w tych zakładach przetwory owocowe i warzywne do hurtowni i sklepów. Woził je samochodami typu J. z przyczepą, S., I.. Nie wykonywał innych prac i nie kierował innymi pojazdami.

Uprawnienia do kierowania samochodami ciężarowymi ma od 9 sierpnia 1976r.

Dowody:

- zeznania świadków: T. J. 00:04:11 – 00:09:04

S. K. 00:09:04 – 00:12:30

- wyjaśnienia wnioskodawcy 00:12:30 – 00:15:48.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny

wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999r.) osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W sprawie bezspornym był fakt, iż wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy - 25 lat, osiągnął wymagany wiek 60 lat, nie przystąpił do OFE. Nadto – w ocenie organu rentowego – na dzień 01 stycznia 1999r. udowodnił 12 lat, 5 miesięcy i 13 dni pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat.

Wnioskodawca wskazywał natomiast, że ma wymagany 15 – letni okres pracy w szczególnych warunkach, bowiem jako taki jego zdaniem należało uznać okres zatrudnienia w Zakładach (...) w L. od 22 września 1980r. do 1 marca 1985r. – wykonywał bowiem wówczas prace kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Sąd podzielił stanowisko wnioskodawcy, w tym zakresie, że ma on wymagany 15 – letni okresu pracy w warunkach szczególnych.

Okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są okresy w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. W rozpoznawanej sprawie z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego takich jak: podanie o przyjęcie do pracy, umowa o pracę, świadectwo pracy, życiorys – w powiązaniu z zeznaniami świadków T. J. i S. K. oraz wyjaśnieniami wnioskodawcy wynika, że w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w L. od 22 września 1980r. do 1 marca 1985r. na stanowisku kierowcy, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, a są to prace ujęte w Wykazie A, dziale VIII, poz. 2 załącznika do rozporządzenia RM z 7 lutego 1983r.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kodeksu postępowania cywilnego w pkt. I wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał A. M. prawo do emerytury od dnia złożenia wniosku.

W punkcie II wyroku, sąd stwierdził, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego – organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - stanowi , że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa

cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

W rozpoznawanej sprawie okoliczności niezbędne do przyznania wnioskodawcy prawa do żądanego świadczenia zostały wyjaśnione na etapie postępowania sądowego. Dopiero bowiem w wyniku przesłuchania świadków i samego wnioskodawcy oraz analizy dokumentacji zawartej w aktach osobowych możliwe było dokonanie oceny charakteru prac wykonywanych przez skarżącego w spornym okresie zatrudnienia i zakwalifikowania tych prac według obowiązującego wykazu A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Reasumując, sąd uznał, iż - wydając decyzję w dniu 7 lutego 2013r. - organ rentowy nie popełnił błędu, skutkującego odpowiedzialnością za opóźnienie w przyznaniu świadczenia. W tym stanie rzeczy, sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku.